Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2024/857

24.4.2024

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) 2024/857 VAN DE COMMISSIE

van 1 december 2023

tot aanvulling van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen tot vaststelling van een gestandaardiseerde methode en van vereenvoudigde gestandaardiseerde methoden voor het beoordelen van uit potentiële renteveranderingen voortvloeiende risico's die van invloed zijn op de economische waarde van eigen vermogen en de netto-rente-inkomsten van de activiteiten buiten de handelsportefeuille van een instelling

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG ([1]), en met name artikel 84, lid 5, derde alinea,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Om harmonisering te bevorderen bij praktijken voor de uitrol van de gestandaardiseerde methode voor de berekening van betrouwbare schattingen voor het renterisico buiten de handelsportefeuille, is het noodzakelijk dat instellingen beschikken over de belangrijkste technische elementen voor het beoordelen van risico's, zoals regels voor de plaatsing (slotting) van kasstromen, berekeningen voor automatische opties, berekeningen voor tegen reële waarde gewaardeerde instrumenten en de regels voor discontering en prognoses van kasstromen.

(2) Om continuïteit en inachtneming van de betrokken internationale normen te garanderen, moeten de definities, elementen en stappen van de gestandaardiseerde methode voortbouwen op hetgeen is vastgelegd in de richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit voor het beheer van renterisico dat voortvloeit uit activiteiten buiten de handelsportefeuille ([2]) en in de gestandaardiseerde methode van het Bazels Comité voor Bankentoezicht van april 2016 ([3]).

(3) Om te zorgen voor harmonisering bij het identificeren, evalueren, beheersen en mitigeren van renterisico buiten de handelsportefeuille, dienen voor zover mogelijk gestandaardiseerde aannames te worden vastgelegd, en met name wat betreft automatische opties. Bij het vastleggen van die aannames moet ermee rekening worden gehouden dat professionele tegenpartijen opties doorgaans in hun eigen voordeel activeren. Er kunnen zich situaties voordoen waarin geen prescriptieve aannames worden gedaan omdat die aannames zouden kunnen leiden tot risicobeoordelingen die niet nauwkeurig zijn, zoals in het geval gedragingen van retailcliënten in reactie op renteschokken in het kader van specifieke instrumenten. Voor die situaties moeten de stappen, definities en beperkingen voor schattingen waarmee instellingen rekening moeten houden, zo veel mogelijk worden vastgelegd.

(4) Om de toepassing van de gestandaardiseerde methode te faciliteren en gelet op het feit dat de schattingen van zowel de economische waarde van eigen vermogen als de netto-rente-inkomsten gebaseerd moeten zijn op kasstromen uit rentherzieningen, moeten de benaderingen voor de schatting van deze beide maatstaven op dezelfde regels worden gebaseerd als die voor de plaatsing in looptijdsegmenten. Om evenwel de bijdrage van de geprognosticeerde risicovrije rente op de herbelegging of herfinanciering van kasstromen uit renteherzieningen correct te berekenen, vergt de maatstaf "netto-rente-inkomsten" een verdere indeling van kasstromen in het looptijdsegment van de referentietermijn.

(5) Voorts moet, gezien het feit dat de instrumenten die worden meegenomen in de berekening van de economische waarde van eigen vermogen en die van netto-rente-inkomsten verschillende kenmerken hebben, zoals vaste of variabele rentetarieven en ingebouwde gedragsaannames, en om een consistente uitvoering van die berekening te garanderen, met die kenmerken rekening worden gehouden bij het bepalen van specifieke regels voor het indelen van elk soort instrument.

([1]) PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.
([2]) EBA/GL/2018/02 van 19 juli 2018.
([3]) Bazels Comité voor Bankentoezicht, "Interest rate risk in the banking book", april 2016.

(6) Om tot een correct evenwicht te komen tussen, enerzijds, het zorgen voor vergelijkbaarheid van de uitkomsten van de berekeningen en, anderzijds, het bieden van de vanwege een langetermijnhorizon en de inherente operationele complexiteit vereiste flexibiliteit, moeten commerciële marges en spreadcomponenten in de berekening van de netto-rente-inkomsten worden opgenomen. Voor de berekening van de economische waarde van eigen vermogen moeten instellingen handelen overeenkomstig hun interne beheersings- en meetbenadering voor renterisico buiten de handelsportefeuille.

(7) Om de risicogevoeligheid te versterken en rekening te houden met instellingsspecifieke omstandigheden wat betreft gedragsgebaseerde kasstromen, moeten de onderliggende aannames voor het plaatsen van kasstromen van deposito's zonder einddatum, de leningen onderhevig aan risico op vervroegde aflossing, en de termijndeposito's onderhevig aan risico op vervroegde terugbetaling in hoofdzaak worden gebaseerd op schattingen van de instellingen op een wijze die consistent in de tijd wordt toegepast. Om evenwel het gestandaardiseerde karakter van de methode te beklemtonen, moet het behoudende aspect van die gedragsgebaseerde stromen worden versterkt door de vermenigvuldiging met vaste scalairen afhankelijk van het toepasselijke scenario. Daarnaast moet, voor deposito's zonder einddatum, het behoudende aspect worden verzekerd door gestandaardiseerde plafonds voor het aandeel en de gemiddelde einddatum van de kerncomponent, afhankelijk van de categorie tegenpartij.

(8) Om bij de plaatsing van kasstromen evenredigheid te garanderen, moeten instellingen, wanneer de materialiteit van bepaalde blootstellingen onder vooraf bepaalde drempels daalt, worden vrijgesteld van bepaalde schattingen in het kader van deposito's zonder einddatum, leningen onderhevig aan risico op vervroegde aflossing, termijndeposito's onderhevig aan risico op vervroegde terugbetaling, niet-renderende blootstellingen, vastrentende retailactiviteiten en basisrisico.

(9) Om de toepassing van de gestandaardiseerde methode te faciliteren, moeten instellingen het betrokken tarief bepalen voor elk looptijdsegment met renteherziening of voor de combinatie van het looptijdsegment met renteherziening en de referentietermijn voor het looptijdsegment — in plaats van dat tarief te bepalen voor elke kasstroom uit renteherziening.

(10) Om commerciële marges te bepalen voor de prognoses van nieuwe activiteiten in de berekening van netto-rente-inkomsten en om up-to-date schattingen te genereren, moeten instellingen gebruikmaken van recente waarnemingen voor betrokken producttypes, tegenpartijcategorieën en geografische locaties. Die waarnemingen moeten dus in de regel gebaseerd zijn op transacties die in het laatste jaar zijn waargenomen, of op waarneembare marktprijzen voor het instrument met beschikbare bied- en laatkoersen.

(11) De uitkomsten van de gestandaardiseerde methode voor netto-rente-inkomsten leveren de meeste informatieve waarde op wanneer de tijdshorizon voor netto-rente-inkomsten op één jaar wordt bepaald. De berekening van de rentegevoeligheid van netto-rente-inkomsten over een langere tijdshorizon kan echter vaak aanvullende nuttige informatie opleveren voor instellingen met aanzienlijke concentraties van looptijden rond of voorbij de tijdshorizon van één jaar. Tegen deze achtergrond, en als aanvulling van de economische waarde van eigen vermogen, moet voor de berekening van de netto-rente-inkomsten de tijdshorizon ten minste één jaar zijn.

(12) Basisrisico kan netto-rente-inkomsten materieel beïnvloeden. Tegen deze achtergrond, en voortbouwend op de bestaande praktijk die de Europese Bankautoriteit heeft uitgewerkt, moet worden voorzien in een methode waarmee instellingen de impact van basisrisico kunnen schatten.

(13) Bij het vastleggen van de vereenvoudigde gestandaardiseerde methode moet zowel evenredigheid als terughoudendheid worden geborgd. Daartoe moet een aantal elementen worden vastgelegd in die vereenvoudigde gestandaardiseerde methode (zoals bepaalde vereenvoudigingen) die een raamwerk bieden dat passend is voor de geringere risicobeoordelingscapaciteit van kleine en niet-complexe instellingen, alsmede behoudende maatregelen die de robuustheid van de benadering moeten garanderen. Die vereenvoudigingen en behoudende maatregelen moeten een prescriptieve, lineaire plaatsing van kasstromen uit deposito's zonder einddatum, met inbegrip van de toepassing van scenarioafhankelijke scalairen op de kerncomponent, en een vereenvoudigde berekening van automatische optionaliteit op basis van uitkeringen omvatten. Voorts moet, eveneens ten behoeve van vereenvoudiging en terughoudendheid, de meting van de netto-rente-inkomsten berusten op een berekening van rentetarieven op basis van zowel een gemiddelde referentietermijn per producttype als een gemiddelde commerciële marge per producttype, en een rente tot aan de datum van de renteherziening van de instrumenten, berekend aan de hand van schattingen van gemiddelde rentetarieven.

(14) Deze verordening is gebaseerd op de ontwerpen van technische reguleringsnormen die de Europese Bankautoriteit bij de Commissie heeft ingediend.

(15) De Europese Bankautoriteit heeft een open publieke consultatie gehouden over de ontwerpen van technische reguleringsnormen waarop deze verordening is gebaseerd, heeft de mogelijke daaraan verbonden kosten en baten geanalyseerd en heeft het advies ingewonnen van de bij artikel 37 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad ([4]) opgerichte Stakeholdergroep bankwezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "kasstroom uit notionele renteherzieningen":

   a) het bedrag van de hoofdsom op het tijdstip van de herziening van de rente daarover, waarbij die renteherziening geacht wordt plaats te vinden op de vroegste van de volgende data:

      i) de datum waarop de instelling of haar tegenpartij gerechtigd is de rente eenzijdig te wijzigen;

      ii) de datum waarop de rente van een instrument met variabele rente automatisch wijzigt in reactie op een verandering in een rentebenchmark zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 22), van Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad ([5]);

   b) bij gebreke van een in punt a) bedoelde renteherziening: het bedrag van de hoofdsom of het tijdstip van aflossing van de hoofdsom of een deel daarvan;

   c) een rentebetaling over dat deel van de hoofdsom dat nog niet is afgelost of waarvan de rente nog niet is herzien;

2) "datum van de renteherziening": de datum waarop een kasstroom uit notionele renteherzieningen optreedt;

3) "risicovrije rente": de rente voor een gegeven valuta die overeenstemt met een looptijd op een rendementscurve die geen instrumentspecifieke of entiteitspecifieke krediet- of liquiditeitsspreads omvat;

4) "vastrentend instrument": een instrument dat kasstromen van rentebetalingen genereert die vooraf bepaald zijn op basis van een vaste rente tot aan het punt van de contractuele vervaldag ervan;

5) "instrument met variabele rente": een instrument waarvan de rente op vooraf vastgelegde data wordt herzien, hetzij in reactie op een verandering in een rentebenchmark zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 1, punt 22), van Verordening (EU) 2016/1011, of in een intern beheerde index van de instelling;

([4]) Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

([5]) Verordening (EU) 2016/1011 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende indices die worden gebruikt als benchmarks voor financiële instrumenten en financiële overeenkomsten of om de prestatie van beleggingsfondsen te meten en tot wijziging van Richtlijnen 2008/48/EG en 2014/17/EU en Verordening (EU) nr. 596/2014 (PB L 171 van 29.6.2016, blz. 1).

6) “automatische renteoptie”: een expliciete of impliciete optie zoals bedoeld in artikel 325 sexies, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ([6]), daaronder begrepen een optie waarbij de instelling haar tegenpartij, ongeacht een contractuele verplichting, waarschijnlijk een uitkering zal toekennen, en die aan alle volgende punten voldoet:

   a) de uitkering van de optie is rentegevoelig;

   b) de uitoefening van de optie wordt uitsluitend gestuurd door de geldelijke prikkels voor de optiehouder;

7) “gedragsgebaseerde renteoptie”: een expliciete of impliciete optie zoals bedoeld in artikel 325 sexies, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EU) nr. 575/2013, daaronder begrepen een optie waarbij de instelling haar tegenpartij, ongeacht een contractuele verplichting, waarschijnlijk een uitkering zal toekennen, en die aan alle volgende punten voldoet:

   a) de uitkeringen van de opties zijn rentegevoelig;

   b) de uitoefening van de optie wordt niet louter gestuurd door de geldelijke prikkels van de tegenpartij, maar is afhankelijk van de gedragingen van die tegenpartij;

8) “deposito zonder einddatum” (non-maturity deposit — NMD’s): een verplichting zonder einddatum, waarbij het de depositohouder vrij staat om het deposito op enig tijdstip op te nemen;

9) “retaildeposito”: een retaildeposito zoals gedefinieerd in artikel 411, punt 2), van Verordening (EU) nr. 575/2013;

10) “retaildeposito op een betaalrekening”:

   a) een retaildeposito zonder einddatum op een betaalrekening, die een rekening is waarop salarissen, inkomsten of uitgaven (“transacties”) regelmatig worden bij- of afgeschreven, of

   b) een retaildeposito zonder einddatum dat geen rente draagt, zelfs in een hogerenteomgeving;

11) “retaildeposito op een niet-betaalrekening”: een retaildeposito zonder einddatum dat niet wordt aangehouden op een betaalrekening of dat geen rente draagt;

12) “wholesaledeposito”: een deposito niet zijnde een retaildeposito;

13) “stabiel deposito zonder einddatum”: het gedeelte van een deposito zonder einddatum dat waarschijnlijk onaangeroerd blijft bij de rentestand die vigeert op het tijdstip dat de gestandaardiseerde methode wordt toegepast voor het indelen van de kasstromen uit notionele renteherzieningen;

14) “doorgegeven aandeel in de rente”: het percentage van de verandering in de marktrente dat een instelling aan een deposito toekent om hetzelfde niveau stabiele deposito’s te behouden bij de rentestand die vigeert op het tijdstip dat de gestandaardiseerde methode wordt toegepast voor het indelen van de kasstromen uit notionele renteherzieningen;

15) “kerncomponent”: het deel van een stabiel deposito zonder einddatum waarvan de rente waarschijnlijk niet zal worden herzien, zelfs niet bij aanzienlijke veranderingen in de renteomgeving;

16) “niet-kerncomponent”: het deel van het deposito zonder einddatum niet zijnde de kerncomponent ervan;

17) “geografische locatie”: het land van oprichting van de debiteuren of depositohouders die rechtspersonen zijn, of het land van verblijf van de debiteuren of depositohouders die natuurlijke personen zijn;

18) “referentietermijn”: de periode waarvoor de rente van een instrument wordt herzien.

([6]) Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

Artikel 2

In de beoordeling opgenomen posities buiten de handelsportefeuille

1. Instellingen beoordelen, in het kader van de in artikel 84, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU bedoelde gestandaardiseerde methode en vereenvoudigde gestandaardiseerde methode, voor elke valuta waarin de instelling een positie heeft die materieel is in de zin van artikel 3, alle posities buiten de handelsportefeuille. Bij die posities buiten de handelsportefeuille gaat het om de volgende posities:

a) posities buiten de handelsportefeuille in financiële activa;

b) posities buiten de handelsportefeuille in passiva;

c) posities buiten de handelsportefeuille in posten buiten de balanstelling.

2. De in lid 1 genoemde posities buiten de handelsportefeuille omvatten al het volgende:

a) rentederivaten;

b) derivaten niet zijnde rentederivaten waarvoor de kasstromen volledig of gedeeltelijk worden bepaald aan de hand van een rentetarief;

c) pensioenverplichtingen en activa van pensioenregelingen, tenzij het renterisico daarvan via een andere risicomaatstaf in beeld komt;

d) rentegevoelige activa niet zijnde de in de punten a), b) en c) bedoelde activa, en die niet worden afgetrokken van het tier 1-kernkapitaal;

e) rentegevoelige passiva niet zijnde de in de punten a), b) en c) bedoelde passiva die geen tier 1-kernkapitaalinstrumenten zijn als bedoeld in artikel 28 van Verordening (EU) nr. 575/2013, noch andere eeuwigdurende instrumenten zonder enige vervaldatum;

f) rentegevoelige posten buiten de balanstelling niet zijnde de in de punten a), b) en c) bedoelde posten;

g) kleine posities in de handelsportefeuille als bedoeld in artikel 94 van Verordening (EU) nr. 575/2013, tenzij het renterisico daarvan via een andere risicomaatstaf in beeld komt.

Voor de toepassing van punt e) omvatten rentegevoelige passiva ook niet-rentedragende deposito's.

Artikel 3

Materialiteit van posities buiten de handelsportefeuille

Instellingen beschouwen een positie buiten de handelsportefeuille als materieel in een van deze beide gevallen:

a) de boekwaarde van in een valuta luidende activa of passiva bedraagt ten minste 5 % van de totale financiële activa of passiva buiten de handelsportefeuille;

b) de boekwaarde van de in een valuta luidende activa of passiva bedraagt minder dan 5 % van de totale financiële activa of passiva buiten de handelsportefeuille wanneer de som van de in de berekening opgenomen activa of passiva minder bedraagt dan 90 % van de totale financiële activa (materiële vaste activa niet meegerekend) of passiva buiten de handelsportefeuille.

Artikel 4

Indeling van de scenario's

Ten behoeve van de identificatie, beoordeling, beheersing en mitigatie van de risico's die voortvloeien uit potentiële renteveranderingen die van invloed zijn op zowel de economische waarde van eigen vermogen als de netto-renteinkomsten van activiteiten van een instelling buiten de handelsportefeuille, zorgen instellingen ervoor dat zij de scenario's, met inbegrip van de in artikel 1 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/856 van de Commissie ([7]) bedoelde schokscenario's voor toezichtdoeleinden, in een van de onderstaande types indelen op basis van de rentebewegingen:

a) parallelle schokken, zijnde een van beide schokken:

   i) een schok van een parallelle stijging van de rente voor alle looptijden;

   ii) een schok van een parallelle daling van de rente voor alle looptijden;

b) schokken met rotaties van de termijnstructuur, zijnde een van deze beide:

   i) een daling van de rente voor lange looptijden en een stijging van de rente voor korte looptijden, resulterend in een vervlakking van de rentecurve;

   ii) een stijging van de rente voor lange looptijden en een daling van de rente voor korte looptijden, resulterend in een versteiling van de rentecurve;

c) ongelijke schokken, zijnde een van beide schokken:

   i) een schok van gestegen rente die groter is voor korte looptijden;

   ii) een schok van gedaalde rente die groter is voor korte looptijden.

HOOFDSTUK II

GESTANDAARDISEERDE METHODE VOOR HET BEOORDELEN VAN DE RISICO'S VOOR DE ECONOMISCHE WAARDE VAN EIGEN VERMOGEN VAN ACTIVITEITEN VAN EEN INSTELLING BUITEN DE HANDELSPORTEFEUILLE

Artikel 5

Algemene vereisten voor het toewijzen van kasstromen uit notionele renteherzieningen

1. Wanneer de gestandaardiseerde methode wordt gebruikt om de risico's te beoordelen die voortvloeien uit potentiële renteveranderingen die van invloed zijn op de economische waarde van eigen vermogen van hun posities buiten de handelsportefeuille, wijzen instellingen de kasstromen uit notionele renteherzieningen van hun posities buiten de handelsportefeuille als volgt toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening:

a) voor vastrentende instrumenten: overeenkomstig artikel 6;

b) voor instrumenten met variabele rente: overeenkomstig artikel 7;

c) voor deposito's zonder einddatum: overeenkomstig artikel 8;

d) voor vastrentende leningen onderhevig aan risico op vervroegde aflossing: overeenkomstig artikel 9;

e) voor vastrentende termijndeposito's onderhevig aan risico op vervroegde terugbetaling: overeenkomstig artikel 10;

f) voor derivateninstrumenten zonder optionaliteit: overeenkomstig artikel 11;

([7]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/856 van de Commissie van 1 december 2023 tot aanvulling van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van schokscenario's voor toezichtdoeleinden, de gemeenschappelijke aannames voor modellering en parameters en de vraag wat een "grote daling" is (PB L, 2024/856, 24.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/856/oj).

g) voor instrumenten niet zijnde die bedoeld in de punten a) tot en met f): overeenkomstig artikel 12.

2. Instellingen behandelen commerciële marges en andere spreadcomponenten in rentebetalingen, in termen van hun uitsluiting van of opname in de kasstromen uit notionele renteherzieningen, overeenkomstig hun interne risicobeheersings- en meetbenadering voor renterisico buiten de handelsportefeuille.

Instellingen die commerciële marges en andere spreadcomponenten uitsluiten van de kasstromen uit notionele renteherzieningen, doen al het volgende:

a) zij gebruiken een transparante methode om de risicovrije rente bij het initiëren van elke instrument te identificeren en passen die methode consistent in alle bedrijfsonderdelen toe;

b) zij zorgen ervoor dat de uitsluiting van commerciële marges en andere spreadcomponenten van de kasstromen uit notionele renteherzieningen consistent is met de wijze waarop de instelling renterisico voortvloeiend uit activiteiten buiten de handelsportefeuille beheerst en afdekt;

c) zij geven aan de bevoegde autoriteit kennis van de uitsluiting van commerciële marges en andere spreadcomponenten.

3. Wanneer instellingen de kasstromen uit notionele renteherzieningen van hun posities buiten de handelsportefeuille toewijzen als bedoeld in lid 1, doen zij het volgende:

a) zij houden geen rekening met de impact van een ingebouwde optionaliteit van een automatische renteoptie op kasstromen uit notionele renteherzieningen;

b) zij houden rekening met de impact van een ingebouwde optionaliteit van een gedragsgebaseerde renteoptie op kasstromen uit notionele renteherzieningen.

Artikel 6

Vastrentende instrumenten

1. Instellingen wijzen de kasstromen uit notionele renteherzieningen die voortvloeien uit rentebetalingen van posities buiten de handelsportefeuille in vastrentende instrumenten, toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening volgens de datum van de renteherziening, waarbij zij rekening houden met eventuele in artikel 5, lid 2, tweede alinea, bedoelde uitsluitingen.

2. Instellingen wijzen kasstromen uit tussentijdse en laatste aflossingen van de hoofdsom van posities buiten de handelsportefeuille in vastrentende instrumenten toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening, volgens de datum van de renteherziening.

Artikel 7

Instrumenten met variabele rente

Instellingen wijze de kasstromen uit notionele renteherzieningen die voortvloeien uit rentebetalingen van posities buiten de handelsportefeuille in instrumenten met variabele rente, als volgt toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening volgens de datum van de renteherziening:

a) kasstromen uit rentebetalingen niet zijnde betalingen van de spreadcomponent tot aan de datum van de volgende renteherziening, volgens de contractuele overeenkomst;

b) de resterende hoofdsom, volgens de contractuele overeenkomst;

c) spreadcomponenten tot aan de contractuele afloopdatum, ongeacht eventuele renteherziening van de niet-afgeloste hoofdsom, behalve wanneer die spreadcomponenten overeenkomstig artikel 5, lid 2, tweede alinea, zijn uitgesloten.

Artikel 8

Deposito's zonder einddatum

1. Instellingen delen hun deposito's zonder einddatum, afhankelijk van het soort tegenpartij, in de volgende categorieën in:

a) retaildeposito's zonder einddatum, die verder worden ingedeeld in:

i) retaildeposito's op een betaalrekening;

ii) retaildeposito's op een niet-betaalrekening;

b) wholesaledeposito's zonder einddatum, die verder worden ingedeeld in:

i) wholesaledeposito's van financiële cliënten;

ii) wholesale niet-financiële deposito's.

2. Instellingen maken een onderscheid tussen:

a) het stabiele deel en het niet-stabiele deel van de deposito's als bedoeld in lid 1, punt a), i) en ii), en punt b), ii), aan de hand van de waargenomen veranderingen in het depositovolume als gevolg van opwaartse of neerwaartse bewegingen van de risicovrije rente over een periode van ten minste de tien voorafgaande jaren;

b) de kerncomponenten en de niet-kerncomponenten van het stabiele gedeelte van de in lid 1 bedoelde deposito's zonder einddatum.

Om het bedrag van de in punt b) bedoelde niet-kerncomponent van het stabiele gedeelte van de deposito's zonder einddatum te bepalen, vermenigvuldigen instelling het bedrag van alle stabiele deposito's zonder looptijd met het doorgegeven aandeel in de rente.

3. Bij het beoordelen van het in lid 2, tweede alinea, bedoelde doorgegeven aandeel in de rente, nemen instellingen de volgende elementen in aanmerking, mede rekening houdende met posities buiten de handelsportefeuille met vergelijkbare kenmerken:

a) het huidige rentepeil;

b) de spread tussen het door instelling geboden tarief en het markttarief;

c) concurrentie van andere ondernemingen;

d) de geografische locatie van de instelling;

e) demografische en andere relevante kenmerken van de cliëntenbasis van de instelling;

f) de weinig waarschijnlijke renteherziening van de kerncomponent van het stabiele deel van de deposito's zonder einddatum, zelfs bij aanzienlijke veranderingen in de renteomgeving.

4. In schokscenario's die een stijging van de korte rente als bedoeld in artikel 4, punt a), i), punt b), i), en punt c), i), voorschrijven, vermenigvuldigen instellingen de overeenkomstig de leden 2 en 3 berekende kerncomponent van het stabiele deel van de deposito's zonder einddatum met 0,8 en verhogen zij de niet-kerncomponent overeenkomstig.

5. In schokscenario's die een daling van de korte rente als bedoeld in artikel 4, punt a), ii), punt b), ii), en punt c), ii), voorschrijven, vermenigvuldigen instellingen de overeenkomstig de leden 2 en 3 berekende kerncomponent van het stabiele deel van de deposito's zonder einddatum met 1,2 en verlagen zij de niet-kerncomponent overeenkomstig.

6. Wanneer instellingen de leden 2 tot en met 5 toepassen, passen zij de volgende plafonds toe op de verhouding van de overeenkomstig de leden 2 en 3 berekende kerncomponent van het stabiele deel van de deposito's zonder einddatum:

a) 90 % voor retaildeposito's op betaalrekeningen als bedoeld in lid 1, punt a), i);

b) 70 % voor retaildeposito's op niet-betaalrekeningen als bedoeld in lid 1, punt a), ii);

c) 50 % voor wholesale niet-financiële deposito's als bedoeld in lid 1, punt b), ii).

7. Instellingen behandelen alle wholesaledeposito's van financiële cliënten als bedoeld in lid 1, punt b), i), als deposito's zonder kerncomponent zonder einddatum.

8. Instellingen wijzen de niet-kerncomponent van de deposito's zonder einddatum toe aan het in punt 1), a), van de bijlage genoemde looptijdsegment met renteherziening.

9. Instellingen wijzen de kerncomponenten van de deposito's zonder einddatum consistent in de tijd toe aan het in punt 1) van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegment met renteherziening, op basis van waargenomen interne data en met inachtneming van de volgende op basis van een gewogen gemiddelde berekende looptijdrestricties:

a) 5 jaar voor de deposito's zonder einddatum als bedoeld in lid 1, punt a), i);

b) 4,5 jaar voor de deposito's zonder einddatum als bedoeld in lid 1, punt a), ii);

c) 4 jaar voor de deposito's zonder einddatum als bedoeld in lid 1, punt b), ii).

10. Instellingen merken deposito's zonder einddatum aan als deposito's zonder kerncomponent zonder einddatum wanneer het totaal van deposito's zonder einddatum minder bedraagt dan 2 % van de posities buiten de handelsportefeuille die overeenkomstig het raamwerk voor financiële verslaggeving als passivum worden verwerkt.

Artikel 9

Vastrentende leningen onderhevig aan risico op vervroegde aflossing

1. Instellingen beschouwen vastrentende leningen aan retailcliënten als zijnde onderhevig aan risico op vervroegde aflossing wanneer de leningnemer in staat is de uitstaande hoofdsom gedeeltelijk of volledig terug te betalen vóór de contractueel overeengekomen terugbetalingsdatum of de contractuele aflosdatum van de hoofdsom:

a) zonder de economische kosten van die aflossing te dragen, of

b) door de economische kosten pas vanaf een bepaalde terugbetalingsdrempel te dragen.

2. Instellingen maken voor de in de leden 1 en 7 bedoelde posities buiten de handelsportefeuille per valuta een schatting van het jaarlijkse percentage voorwaardelijke vervroegde aflossingen (conditional prepayment rate — CPR) in een basisscenario, op zodanige wijze dat deze consistent is in de tijd en passend voor een gemiddeld percentage vervroegde aflossingen. Instellingen maken van het gemiddelde percentage vervroegde aflossingen een afzonderlijke schatting voor elke portefeuille homogene posities buiten de handelsportefeuille en onder de vigerende rentetermijnstructuur, op basis van alle beschikbare interne waarnemingen.

Voor de toepassing van de eerste alinea mogen instellingen het percentage vervroegde aflossingen op 0 stellen wanneer het totaal van zowel de in lid 1 bedoelde vastrentende leningen als de in lid 7 bedoelde vastrentende activa minder dan 5 % bedraagt van de posities buiten de handelsportefeuille die overeenkomstig het toepasselijke raamwerk voor financiële verslaggeving als activa worden verwerkt.

3. Instellingen stellen het overeenkomstig lid 2 geschatte percentage voorwaardelijke vervroegde aflossingen als volgt bij:

a) in scenario's die een rentestijging als bedoeld in artikel 4, punt a), i), punt b), ii), en punt c), i), voorschrijven, vermenigvuldigen instellingen het percentage voorwaardelijke vervroegde aflossingen met 0,8;

b) in scenario's die een rentedaling als bedoeld in artikel 4, punt a), ii), punt b), i), en punt c), ii), voorschrijven, vermenigvuldigen instellingen het percentage voorwaardelijke vervroegde aflossingen met 1,2.

4. Voor elk in punt 1 van de bijlage genoemd looptijdsegment met renteherziening schatten instellingen het verwachte bedrag aan vervroegd afgeloste leningen per looptijdsegment met renteherziening als het product van:

a) het uitstaande bedrag aan in lid 1 bedoelde vastrentende leningen van een bepaald homogeen producttype dat in een bepaalde valuta luidt;

b) het overeenkomstig lid 2 bepaalde percentage voorwaardelijke vervroegde aflossingen, vermenigvuldigd met de lengte van de in punt 2 van de bijlage genoemde toepasselijke looptijdsegment met renteherziening en bijgesteld overeenkomstig lid 3.

Voor de toepassing van punt a) beschouwen instellingen bedragen die op vervaldag zijn gekomen of die vroeger zijn afgelost dan de ondergrens van het looptijdsegment met renteherziening, niet als uitstaande bedragen.

5. Instellingen wijzen het vervroegd afgeloste bedrag van de in lid 1 bedoelde vastrentende leningen, met inbegrip van de vergoedingen voor vervroegde aflossing die retailcliënten in het toepasselijke scenario betalen, toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening. Instellingen wijzen delen van de kasstromen uit notionele renteherzieningen van die vastrentende leningen waarvan zij verwachten dat deze niet vervroegd zullen worden afgelost, aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening toe op basis van het contractuele aflossingsschema voor de duur van de contractuele looptijd van die leningen.

6. Instellingen behandelen vastrentende leningen aan wholesalecliënten overeenkomstig de artikelen 6 en 13 wanneer de leningnemer in staat is de uitstaande hoofdsom gedeeltelijk of volledig terug te betalen vóór de contractueel overeengekomen terugbetalingsdatum of de contractuele aflosdatum van de hoofdsom.

7. Wanneer de instelling is blootgesteld aan activa in de vorm van effecten met onderliggende instrumenten in de vorm van in lid 1 bedoelde vastrentende leningen ("vastrentende activa") en de emittent van die vastrentende activa niet verplicht is de vastrentende leningen te vervangen in het geval van de vervroegde aflossing ervan, past die instelling een doorkijkbenadering toe en beoordeelt zij de posities buiten de handelsportefeuille in die activa overeenkomstig lid 1, ongeacht of de tegenpartij van die instelling een wholesale- of een retailcliënt is.

Artikel 10

Vastrentende termijndeposito's onderhevig aan risico op vervroegde terugbetaling

1. Instellingen beschouwen vastrentende termijndeposito's als vastrentende termijndeposito's die aan risico op vervroegde terugbetaling onderhevig zijn, wanneer deze beide elementen van toepassing zijn:

a) die vastrentende termijndeposito's zijn retaildeposito's;

b) de depositohouder heeft de optie om uitstaande bedragen van de vastrentende termijndeposito's vóór de contractuele einddatum van het deposito terug te betalen.

2. In afwijking van lid 1 mogen instellingen vastrentende deposito's overeenkomstig artikel 6 behandelen wanneer de vervroegde opname van die deposito's zou resulteren in een vergoeding die de depositohouder moet betalen als compensatie voor zowel de gemiste rentebetalingen tussen de datum van de terugbetaling van het deposito en de datum van de contractuele looptijd ervan als de economische kosten van de terugbetaling van het deposito.

3. Instellingen behandelen vastrentende termijndeposito's die wholesaledeposito's zijn, overeenkomstig artikel 6.

Wanneer de wholesaledepositohouder de optie heeft om uitstaande bedragen van het deposito terug te betalen voor de contractuele aflosdatum ervan en de voorwaarden van lid 2 niet vervuld zijn, behandelen instellingen die optie als een ingebouwde automatische optie overeenkomstig artikel 13.

4. Instellingen maken voor de in lid 1 bedoelde vastrentende termijndeposito's een schatting van het cumulatieve terugbetalingspercentage voor termijndeposito's in een basisscenario op een wijze die consistent is in de tijd en die geschikt is voor een gemiddeld percentage vervroegde terugbetalingen. Instellingen maken van het cumulatieve terugbetalingspercentage voor termijndeposito's in een basisscenario een afzonderlijke schatting voor elke portefeuille homogene producten die in een bepaalde valuta luiden en onder de vigerende rentetermijnstructuur, op basis van alle beschikbare interne waarnemingen.

Voor de toepassing van de eerste alinea mogen instellingen het cumulatieve terugbetalingspercentage voor termijndeposito's in een basisscenario op 0 stellen wanneer het totaal van de in lid 1 bedoelde vastrentende termijndeposito's minder dan 5 % bedraagt van de posities buiten de handelsportefeuille die overeenkomstig het toepasselijke raamwerk voor financiële verslaggeving als passiva worden verwerkt.

5. Instelling passen het overeenkomstig lid 4 geschatte cumulatieve terugbetalingspercentage voor termijndeposito's in een basisscenario als volgt aan voor de toepasselijke scenario's:

a) in scenario's die een daling van de korte rente als bedoeld in artikel 4, punt a), ii), punt b), ii), en punt c), ii), voorschrijven, vermenigvuldigen instellingen het percentage vervroegde terugbetalingen met 0,8;

b) in scenario's die een stijging van de korte rente als bedoeld in artikel 4, punt a), i), punt b), i), en punt c), i), voorschrijven, vermenigvuldigen instellingen het percentage voorwaardelijke vervroegde aflossingen met 1,2.

6. Voor elk in punt 1 van de bijlage genoemd looptijdsegment met renteherziening verkrijgen instellingen het verwachte bedrag aan vervroegd terugbetaalde vastrentende deposito's door de in lid 1 bedoelde vastrentende deposito's van een bepaald, in een bepaalde valuta luidend homogeen producttype te vermenigvuldigen met het overeenkomstig lid 5 aangepaste cumulatieve terugbetalingspercentage voor vastrentende termijndeposito's.

7. Instellingen verkrijgen voor alle looptijdsegmenten met renteherziening en sets van homogene producttypes het totale bedrag van de vervroegd terugbetaalde vastrentende termijndeposito's door de in lid 6 bedoelde vervroegd terugbetaalde bedragen te aggregeren. Instellingen wijzen de geaggregeerde vervroegd terugbetaalde bedragen toe aan het in punt 1, a), van de bijlage genoemde looptijdsegment met renteherziening. Instellingen wijzen de delen van de kasstromen uit notionele renteherzieningen van de in lid 1 bedoelde vastrentende termijndeposito's waarvan zij verwachten dat deze niet vervroegd zullen worden terugbetaald, aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening toe volgens de contractuele looptijd ervan.

Artikel 11

Derivateninstrumenten zonder optionaliteit

1. Instellingen splitsen derivateninstrumenten zonder optionaliteit op in een betalingsgedeelte en een ontvangend gedeelte.

2. Instellingen behandelen het ontvangende gedeelte van een derivateninstrument zonder optionaliteit als een inkomende stroom en het betalingsgedeelte als een uitgaande kasstroom.

Instellingen wijzen de kasstromen uit notionele renteherzieningen toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening.

3. Instellingen behandelen cross-currency renteswaps waarbij hoofdsom of rente in verschillende valuta worden geruild, afzonderlijk voor elk gedeelte binnen elke valuta.

4. Instellingen behandelen de rente-inkomsten en -uitgaven van voor hedging gebruikte derivateninstrumenten afzonderlijk van inkomsten en uitgaven afkomstig van de gehedgde positie.

Artikel 12

Niet-renderende blootstellingen en toezeggingen voor vastrentende leningen aan retailtegenpartijen

1. Instellingen met een percentage niet-renderende blootstellingen van 2 % of meer wijzen de kasstromen uit notionele renteherzieningen van hun niet-renderende blootstellingen toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening. Zij wijzen die verwachte kasstromen na aftrek van voorzieningen toe, rekening houdende met de timing van die kasstromen en op een wijze die consistent in de tijd wordt toegepast.

Voor de toepassing van de eerst alinea berekenen instellingen de ratio niet-renderende blootstellingen door het bedrag aan niet-renderende schuldtitels, leningen en voorschotten, als bedoeld in artikel 47 bis, lid 3, van Verordening (EU) nr. 575/2013, te delen door het totale bedrag aan bruto schuldtitels, leningen en voorschotten.

2. Wanneer de som van notionele bedragen aan toezeggingen voor vastrentende leningen aan retailtegenpartijen meer dan 2 % bedraagt van de posities buiten de handelsportefeuille die overeenkomstig het toepasselijke raamwerk voor financiële verslaggeving als activum worden verwerkt, maken instellingen een schatting van het opgenomen bedrag, zowel in het basisscenario als in de in artikel 4 bedoelde toepasselijke scenario's, op basis van:

a) historische interne waarnemingen van opnames van toezeggingen voor vastrentende leningen, volgens type tegenpartij in vergelijkbare omstandigheden;

b) de waarde van de overeenkomst voor de tegenpartij in het basisscenario;

c) de waarde van de overeenkomst voor de tegenpartij in het schokscenario.

Instellingen wijzen de geschatte opgenomen bedragen aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegment met renteherziening toe overeenkomstig het geschatte tijdstip van opname.

Artikel 13

Opslag op de economische waarde van eigen vermogen voor automatische renteopties

1. Instellingen berekenen de opslagen op de economische waarde van eigen vermogen voor automatische renteopties van hun posities buiten de handelsportefeuille als bedoeld in artikel 5, lid 3, punt a).

2. In het geval van een gekochte automatische renteoptie berekenen instellingen de waardemutatie van die optie tussen haar waarde in het toepasselijke scenario, rekening houdende met een relatieve toename van de impliciete rentevolatiliteit van 25 %, en de waarde daarvan in het basisscenario.

3. In het geval van een verkochte automatische renteoptie berekenen instellingen de waardemutatie van die optie tussen haar waarde in het toepasselijke scenario en de waarde daarvan in het basisscenario.

Voor de toepassing van de eerste alinea is de waardemutatie het verschil tussen de volgende punten a) en b):

a) een schatting van de waarde van de optie voor de optiehouder, gegeven:

   i) een risicovrije rendementscurve in de toepasselijke valuta in het toepasselijke scenario;

   ii) een relatieve toename van de impliciete rentevolatiliteit met 25 %;

b) de waarde van de renteoptie voor de optiehouder, berekend aan de hand van de rendementscurve zonder schok en de impliciete rentevolatiliteit in de toepasselijke valuta op de waarderingsdatum.

4. Instellingen berekenen de economische waarde van de opslag op eigen vermogen voor risico van automatische renteopties als het verschil tussen de waarde van alle overeenkomstig lid 2 berekende gekochte opties en de waarden van alle overeenkomstig lid 3 berekende verkochte opties, na toepassing van het scenario in een valuta.

5. Voor de in de leden 2 en 3 bedoelde berekening maken de instellingen gebruik van hun toepasselijke interne waarderingsmethoden.

HOOFDSTUK III

GESTANDAARDISEERDE METHODE VOOR HET BEOORDELEN VAN DE RISICO'S VOOR DE NETTO-RENTE-INKOMSTEN VAN ACTIVITEITEN VAN EEN INSTELLING BUITEN DE HANDELSPORTEFEUILLE

Artikel 14

Vereisten voor het toewijzen van kasstromen uit notionele renteherzieningen

1. Wanneer de gestandaardiseerde methode wordt gebruikt om de risico's te beoordelen die voortvloeien uit potentiële renteveranderingen die van invloed zijn op de netto-inkomsten van hun activiteiten buiten de handelsportefeuille, wijzen instellingen de kasstromen uit notionele renteherzieningen van hun posities buiten de handelsportefeuille toe aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening.

2. De artikelen 5 tot en met 12 zijn van toepassing op de in lid 1 bedoelde toewijzingen van kasstromen uit notionele renteherzieningen, met inachtneming van de in de leden 3 tot en met 6 van dit artikel beschreven afwijkingen.

3. In afwijking van artikel 5, lid 2, eerste alinea, nemen instellingen de commerciële marges en andere spreadcomponenten in rentebetalingen op in de kasstromen uit notionele renteherzieningen.

4. Naast de in artikel 6, artikel 9, lid 5, artikel 10, lid 7, en artikel 12 bedoelde toewijzing van de kasstromen uit notionele renteherzieningen aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening, wijzen instellingen die kasstromen uit notionele renteherzieningen toe aan de in punt 3 van de bijlage genoemde referentietermijn voor looptijdsegmenten. Kasstromen uit notionele renteherzieningen die rentebetalingen zijn, krijgen de referentietermijn van het instrument dat deze genereerde.

5. Naast de in de artikelen 7 en 8 bedoelde toewijzing van de kasstromen uit notionele renteherzieningen aan de in punt 1 van de bijlage genoemde desbetreffende looptijdsegmenten met renteherziening, wijzen instellingen die kasstromen uit notionele renteherzieningen toe aan de in punt 3, a), van de bijlage genoemde referentietermijn voor looptijdsegmenten.

6. Instellingen behandelen vaste gedeelten van de in artikel 11 bedoelde derivateninstrumenten overeenkomstig lid 4 van dit artikel.

Instellingen behandelen variabele vaste gedeelten van de in artikel 11 bedoelde derivateninstrumenten overeenkomstig lid 5 van dit artikel.

Artikel 15

Opslag op netto-rente-inkomsten voor automatische renteopties tot aan de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten

1. Instellingen berekenen de opslagen op de netto-rente-inkomsten voor automatische renteopties van hun posities buiten de handelsportefeuille als bedoeld in artikel 5, lid 3, punt a), tot aan de tijdshorizon voor de netto-rente-inkomsten.

2. Voor de toepassing van lid 1 is artikel 13 van overeenkomstige toepassing, met inachtneming van de afwijkingen in de leden 3 tot en met 6 van dit artikel.

3. Instellingen sluiten automatische renteopties die alleen na de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten kunnen worden uitgeoefend, uit van de berekening van de in lid 1 bedoelde opslagen op netto-rente-inkomsten.

4. Wanneer instellingen de in lid 1 bedoelde opslagen op netto-rente-inkomsten berekenen, houden zij geen rekening met de relatieve toename van impliciete volatiliteit.

5. Instellingen berekenen de in artikel 13, leden 2 en 3, bedoelde waarde op basis van uitkeringen verwacht in het basisscenario en in de toepasselijke scenario's.

6. Instellingen hanteren de aanname dat de instrumenten waarvan de optionaliteit of non-lineariteit automatisch wordt geactiveerd, worden doorgerold met vergelijkbare kenmerken tot aan het einde van de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten.

Artikel 16

Marktwaardemutaties voor automatische renteopties aangehouden tegen reële waarde en aflopend na de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten

Instellingen berekenen, overeenkomstig artikel 13, de marktwaardemutaties voor automatische renteopties aangehouden tegen reële waarde en aflopend na de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten.

HOOFDSTUK IV

BEREKENING VAN DE GESTANDAARDISEERDE RISICOMAATSTAF VOOR DE ECONOMISCHE WAARDE VAN EIGEN VERMOGEN

Artikel 17

Berekening van de economische waarde van eigen vermogen en mutaties in de economische waarde van eigen vermogen

1. Instellingen berekenen de economische waarde van eigen vermogen voor het basisscenario en de toepasselijke schokscenario's in elke valuta overeenkomstig de leden 2, 3 en 4. Instellingen berekenen de mutaties in de economische waarde van eigen vermogen overeenkomstig de leden 5 en 6.

2. Instellingen wijzen de in de artikelen 6, 7 en 8, in artikel 9, lid 5, artikel 10, lid 7, artikel 11, lid 2, en artikel 12 bedoelde kasstromen uit notionele renteherzieningen als volgt aan de in die artikelen bedoelde looptijdsegmenten met renteherziening toe:

a) alle positieve en negatieve kasstromen uit notionele renteherzieningen binnen een renteherzieningstijdsinterval wordt genetteerd, zodat een netto lange of netto korte positie voor elk looptijdsegment met renteherziening ontstaat;

b) inkomende kasstromen hebben een positief teken en uitgaande kasstromen hebben een negatief teken.

3. Instellingen maken nettokasstromen uit notionele renteherzieningen contant aan de hand van een disconteringsfactor. Instellingen berekenen die disconteringsfactor $DF_{i,c}(t_k)$ van de spotrente op tijdstip nul $R_{i,c}(t_k)$ bij het middelpunt van het looptijdsegment voor het respectieve scenario *i* en de respectieve valuta *c*, vermenigvuldigd met het middelpunt van het looptijdsegment t_k, en wel als volgt:

$$DF_{i,c}(t_k) = \exp\left(-R_{i,c}(t_k) * t_k\right)$$

4. Instellingen tellen de gedisconteerde nettokasstromen uit renteherzieningen voor alle looptijdsegmenten met renteherziening op, om de economische waarde van eigen vermogen te bepalen voor het basisscenario en de toepasselijke scenario's, voor elke valuta.

5. Instellingen berekenen de mutatie van de economische waarde van eigen vermogen door de economische waarde van eigen waarde in het basisscenario af te trekken van de economische waarde van eigen waarde in het toepasselijke scenario, en door de waardemutatie van de overeenkomstig artikel 13 berekende automatische renteoptie daarbij op te tellen.

6. Bij de berekening van de geaggregeerde verandering voor elk scenario tellen instellingen alle negatieve en positieve veranderingen in elke valuta bij elkaar op. Bij die berekening zetten instellingen valuta niet zijnde de rapportagevaluta in de rapportagevaluta om tegen de contante wisselkoers van de Europese Centrale Bank op de referentiedatum. Positieve veranderingen krijgen een wegingsfactor van 50 % of van 80 % in het geval van valuta van het wisselkoersmechanisme ("ERM II") met een formeel overeengekomen fluctuatiemarge die smaller is dan de standaardmarge van plus of min 15 %.

Instellingen nemen gewogen winsten op tot de hoogste van deze beide waarden:

a) de absolute waarde van negatieve mutaties in euro of in ERM II-valuta;

b) de uitkomst van de toepassing van een factor van 50 % op de positieve mutaties van ERM II-valuta of van de euro.

HOOFDSTUK V

BEREKENING VAN DE GESTANDAARDISEERDE RISICOMAATSTAF VOOR NETTO-RENTE-INKOMSTEN

Artikel 18

Tijdshorizon

Instellingen berekenen de netto-rente-inkomsten van hun activiteiten buiten de handelsportefeuille over een tijdshorizon van ten minste één jaar ("tijdshorizon netto-rente-inkomsten").

De resterende tijd tot aan het einde van een tijdshorizon voor netto-rente-inkomsten is de nettorentehorizon minus het middelpunt voor renteherziening van de in punt 1 van de bijlage genoemde looptijdsegmenten met renteherziening ("resterende tijd").

Artikel 19

Berekening van de bijdrage van de geprognosticeerde risicovrije rente over de herbelegging of herfinanciering van kasstromen uit notionele renteherzieningen

1. Voor het berekenen van de bijdrage van het geprognosticeerde rentevrije rendement over de herbelegging of herfinanciering van kasstromen uit notionele renteherzieningen aan de in lid 4 bedoelde netto-rente-inkomsten berekenen instellingen voor elke valuta en elk scenario forward rentes die een weerspiegeling zijn van de risicovrije component van rentes die naar verwachting zullen worden toegepast op risicovrije leningen die beginnen te lopen op de renteherzienings-middelpunten van de in punt 4 van de bijlage genoemde looptijdsegmenten met renteherziening en met looptijden die overeenstemmen met de in punt 3 van de bijlage genoemde middelpunten van de referentietermijn voor looptijdsegmenten.

2. Instellingen berekenen de in lid 1 bedoelde forward rentes aan de hand van de volgende formule:

$$FWD_{i,c}(t_k, t_k + REF_j) = -\frac{\ln\left[{}^{D}F_{i,c}(t_k\ REF_j) \big/ {}_{D}F_{i,c}(t_k)\right]}{REF_j}$$

waarbij:

t_k het middelpunt is van looptijdsegment met renteherziening k;

REF_j het middelpunt is van referentietermijn voor looptijdsegmenten j;

$FWD_{i,c}(t_k, t_k + REF_j)$ de forward rente is voor het respectieve scenario i en voor valuta c voor een risicovrije lening die begint te lopen vanaf het middelpunt van looptijdsegment met renteherziening k en afloopt op het middelpunt van referentietermijn voor looptijdsegmenten j;

$DF_{i,c}(t_k)$ de disconteringsfactor is voor het respectieve scenario i en voor valuta c en tijd t_k als bedoeld in artikel 17, lid 3.

3. Instellingen berekenen voor elke combinatie van een middelpunt van een looptijdsegment met renteherziening met een middelpunt van een referentietermijn voor looptijdsegmenten de toepasselijke risicovrije rente door de in lid 1 bedoelde forward rente te vermenigvuldigden met de in artikel 18, tweede alinea, bedoelde resterende tijdshorizon.

4. Instellingen berekenen de bijdrage van de geprognosticeerde risicovrije rente over de herbelegging of herfinanciering van kasstromen uit notionele renteherzieningen aan de netto-rente-inkomsten als producten van de volgende punten a) en b):

a) de in de artikelen 6, 7 en 8, in artikel 9, lid 5, artikel 10, lid 7, artikel 11, lid 2, tweede alinea, en in artikel 12 bedoelde kasstromen uit notionele renteherzieningen, die worden toegewezen overeenkomstig artikel 14, leden 4 en 5;

b) de bijdrage van de overeenkomstig lid 3 van dit artikel berekende overeenkomstige toepasselijke risicovrije rente.

Artikel 20

Berekening van de bijdrage van de geprognosticeerde commerciële marge op de herbelegging of herfinanciering van kasstromen uit notionele renteherzieningen

1. Instellingen berekenen de bijdrage van de geprognosticeerde commerciële marge op de herbelegging of herfinanciering van kasstromen uit notionele renteherzieningen aan de netto-rente-inkomsten door de overeenkomstig lid 2 berekende kasstromen uit notionele renteherzieningen te vermenigvuldigen met de in lid 4 bedoelde toepasselijke commerciële marge.

2. Ten behoeve van de in lid 1 bedoelde berekening doen instellingen het volgende:

a) zij wijzen, bij de herziening van commerciële marges, de kasstromen uit notionele renteherzieningen van de in de artikelen 6 tot en met 12 bedoelde instrumenten toe aan in punt 4 van de bijlage genoemde looptijdsegmenten met renteherziening;

b) zij maken een schatting van:

   i) het toepasselijke percentage van de commerciële marge, overeenkomstig lid 3 van dit artikel;

   ii) de in artikel 18, tweede alinea, bedoelde resterende tijd.

Voor de toepassing van punt a) zijn de artikelen 6 tot en met 12 van overeenkomstige toepassing. In het geval echter van instrumenten met variabele rente wijzen instellingen het deel van kasstromen uit notionele renteherzieningen dat een hoofdsom vormt, toe overeenkomstig de contractuele uiteindelijke afloopdatum van die instrumenten met variabele rente.

3. Voor de toepassing van lid 1 wijzen instellingen de posities buiten de handelsportefeuille toe aan de producttypes van financiële activa en financiële passiva, ingedeeld naar geografische locatie en de valuta waarin deze luiden.

De in de eerste alinea bedoelde producttypen van financiële activa zijn de volgende:

a) schuldbewijzen;

b) leningen en voorschotten — niet-financiële vennootschappen;

c) leningen en voorschotten — huishoudens — hypotheken;

d) leningen en voorschotten — huishoudens — krediet (niet zijnde hypotheken);

e) leningen en voorschotten — andere tegenpartijen;

f) andere producten buiten de handelsportefeuille.

De in de eerste alinea bedoelde producttypen van financiële passiva zijn de volgende:

a) deposito's — niet-financiële vennootschappen;

b) deposito's — huishoudens;

c) deposito's — andere tegenpartijen;

d) schuldbewijzen;

e) andere passiva buiten de handelsportefeuille.

4. In het geval van instrumenten die worden verhandeld op diepe en actieve liquide markten maken de instellingen, wanneer de waarde van die instrumenten kan worden bepaald op basis van wijdverspreide en gemakkelijk beschikbare marktprijzen, een schatting van de in lid 2, punt b), bedoelde toepasselijke commerciële marge op basis van de marktprijs, de rentebetalingen van die instrumenten en de aftrekking van de risicovrije rente.

In het geval van instrumenten niet zijnde die bedoeld in de eerste alinea maken de instellingen een schatting van de in lid 2, punt b), bedoelde toepasselijke commerciële marge op basis van het gewogen gemiddelde van commerciële marges ontvangen of betaald bij transacties tijdens de voorafgaande 360 dagen, rekening houdende met het producttype, de geografische locatie en valuta waarin die luiden, als bedoeld in lid 2. Bij gebreke van dit soort transacties maken de instellingen een schatting van de toepasselijke commerciële marge op basis van aannames die berusten op marges ontvangen of betaald in vergelijkbare portefeuilles.

5. De toepasselijke commerciële marge in het basisscenario, geschat overeenkomstig lid 3, is ook van toepassing in het toepasselijke scenario.

6. Om rekening te houden met de in artikel 18, tweede alinea, bedoelde resterende tijd berekenen instellingen de commerciële marge door de overeenkomstig lid 3 van dit artikel geschatte toepasselijke commerciële marge te vermenigvuldigen met die resterende tijd.

Artikel 21

Berekening van rentebetalingen of van gedeeltelijke rentebetalingen die plaatsvinden tot en met de datum van de herziening ervan

1. Instellingen berekenen de bijdrage van rentebetalingen die tot en met de datum van de renteherziening plaatsvinden, aan de netto-rente-inkomsten door, naast de in de artikelen 19 en 20 bedoelde toewijzing, aan de in punt 4 van de bijlage genoemde looptijdsegmenten met renteherziening de rentebetalingen van de in de artikelen 6 tot en met 12 bedoelde instrumenten toe te wijzen, op voorwaarde dat die rentebetalingen aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) de omvang van de rentebetaling is bekend en ligt vast, zonder mogelijkheid om de betaling aan te passen als gevolg van een verschuiving van de rente;

b) de rentebetaling is verschuldigd binnen de in artikel 18, eerste alinea, bedoelde tijdshorizon voor netto-rente-inkomsten.

2. Voor instrumenten met variabele rente passen de instellingen, wanneer de rentebetaling plaatsvindt na de datum van de renteherziening, lid 1 van dit artikel alleen toe op het gedeelte van de rentebetaling dat de commerciële marge vertegenwoordigt.

Artikel 22

Marktwaardemutaties van instrumenten tegen reële waarde aangehouden na de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten

1. Instellingen berekenen de marktwaardemutaties na de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten voor instrumenten die tegen reële waarde worden aangehouden, door artikel 17, leden 3, 4 en 5, overeenkomstig toe te passen bij de overeenkomstig lid 2 uitgevoerde toewijzing.

2. Ten behoeve van de in lid 1 bedoelde toewijzing passen instellingen artikel 17, lid 2, overeenkomstig toe en nemen zij de commerciële marges en andere spreadcomponenten in rentebetalingen op in de kasstromen uit notionele renteherzieningen, en met de volgende afwijkingen:

a) instellingen sluiten kasstromen uit notionele renteherzieningen uit die verband houden met instrumenten die niet tegen reële waarde worden aangehouden;

b) instellingen sluiten de kasstromen uit notionele renteherzieningen binnen de tijdshorizon voor netto-rente-inkomsten uit door deze kasstromen op tijdstip nul te stellen in de in punt 4 van de bijlage bedoelde looptijdsegmenten met renteherziening.

Artikel 23

Opslag op netto-rente-inkomsten voor basisrisico

1. Naast de in artikel 7 bedoelde toewijzing wijzen instellingen de kasstromen uit notionele renteherzieningen van instrumenten met variabele rente, voor elke valuta bij de datum van de renteherziening daarvan, toe aan de in punt 4 van de bijlage genoemde looptijdsegmenten met renteherziening, waarbij de som van die instrumenten met variabele rente niet zijnde die in de in lid 2, punt a), van dit artikel genoemde "overnight" referentietermijn meer dan 5 % bedraagt van de posities buiten de handelsportefeuille die overeenkomstig het toepasselijke raamwerk voor financiële verslaggeving als een activum worden verwerkt.

Voor de toepassing van de eerste alinea sluiten instellingen ingebouwde renteopties uit en behandelen zij die opties overeenkomstig lid 8.

2. Bij de toewijzing van de kasstromen uit notionele renteherzieningen als bedoeld in lid 1 wijzen instellingen die kasstromen toe aan de volgende referentietermijnen, waarnaar het instrument met variabele rente verwijst:

a) overnight;

b) één maand;

c) drie maanden;

d) zes maanden;

e) twaalf maanden.

3. Bij gebreke van een overeenkomstige referentietermijn wijzen instellingen de kasstromen uit notionele renteherzieningen toe aan een van deze beide categorieën:

a) "beleidsrente": wanneer het instrument met variabele rente verwijst naar de beleidsrente van een centrale bank;

b) "andere": wanneer het instrument met variabele rente naar een andere benchmark verwijst.

Instellingen geven inkomende kasstromen uit notionele renteherzieningen een positief teken en uitgaande kasstromen uit notionele renteherzieningen een negatief teken.

4. Instellingen maken voor een gegeven valuta, op basis van historische waarnemingen van bewegingen in de rente van de instrumenten en voor elke in lid 2 genoemde referentietermijn en voor elke in lid 3 genoemde categorie, een zodanige schatting van verkrappende schokken en verruimende schokken dat die consistent in de tijd wordt toegepast.

5. Instellingen maken een schatting van de in lid 4 bedoelde verkrappende en verruimende schokken door de rente in de in lid 2, punt a), bedoelde "overnight" referentietermijn te vergelijken met de overige in lid 2, punten b) tot en met e), bedoelde referentietermijnen, en de in lid 3 bedoelde categorieën.

6. Instellingen passen voor elke valuta op de kasstromen uit notionele renteherzieningen de in lid 4 bedoelde verkrappende en verruimende schokken toe, vermenigvuldigd met de in artikel 18, tweede alinea, bedoelde resterende tijd.

7. Instellingen aggregeren, weliswaar afzonderlijk voor de verkrappende en de verruimende schokken bedoeld in lid 4, de uitkomsten van de in lid 6 bedoelde berekeningen.

8. Instellingen berekenen zowel voor de verkrappende als de verruimende schokken bedoeld in lid 4, de uitkeringen van automatische renteopties in instrumenten met variabele rente en vergelijken die uitkeringen met de in het basisscenario berekende uitkeringen.

Instellingen tellen het met de in de eerste alinea bedoelde vergelijking verkregen verschil in de uitkeringen op bij de in lid 7 bedoelde geaggregeerde uitkomst, weliswaar afzonderlijk voor de verkrappende en de verruimende schok. Zij geven een positief teken aan inkomende uitkeringen en een negatief teken aan uitgaande uitkeringen. Instellingen maken uitkeringen niet contant en doen geen aannames over veranderingen in volatiliteit.

9. De opslag van netto-rente-inkomsten voor basisrisico is de lagere uitkomst, berekend overeenkomstig de leden 1 tot en met 8, voor verkrappende en verruimende schokken.

Artikel 24

Berekening van de netto-rente-inkomsten en mutaties in de netto-rente-inkomsten

1. Instellingen berekenen de netto-rente-inkomsten door alle volgende elementen op te tellen, met uitzondering van automatische renteopties, tot aan de tijdshorizon voor netto-rente-inkomsten:

a) de geprognosticeerde risicovrije rendementen op de herbelegging of herfinanciering van kasstromen uit notionele renteherzieningen, berekend overeenkomstig artikel 19;

b) de geprognosticeerde commerciële marge op de herbelegging of herfinanciering van notionele kasstromen uit de in de artikelen 6 tot en met 12 bedoelde instrumenten, berekend overeenkomstig artikel 20;

c) de som van rentebetalingen die tot en met de datum van de renteherziening plaatsvinden, berekend overeenkomstig artikel 21, verminderd met materiële rente opgelopen op tijdstip t = 0.

2. Ten behoeve van de in lid 1 genoemde berekening geven instellingen een positief teken aan inkomende kasstromen en een negatief teken aan uitgaande kasstromen.

3. Instellingen berekenen de impact van een scenario op netto-rente-inkomsten door de volgende elementen op te tellen:

a) het verschil tussen:

i) de in lid 1 bedoelde berekening met betrekking tot het toepasselijke scenario;

ii) de in lid 1 bedoelde berekening met betrekking tot het basisscenario;

b) de opslag op netto-rente-inkomsten voor automatische opties binnen de tijdshorizon voor netto-rente-inkomsten, berekend overeenkomstig artikel 15;

c) de opslag op netto-rente-inkomsten voor basisrisico als bedoeld in artikel 23.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punten a) en b), maken instellingen gebruik van dezelfde scenario's.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punt c), berekenen instellingen de netto-rente-inkomsten voor basisrisico wat betreft verkrappende en verruimende scenario's, als bedoeld in artikel 23, lid 9, die de grootste negatieve impact op de netto-rente-inkomsten hebben.

4. Bij de berekening van de geaggregeerde verandering voor elk scenario tellen instellingen alle negatieve en positieve veranderingen in elke valuta bij elkaar op. Bij die berekening zetten instellingen valuta niet zijnde de rapportagevaluta in de rapportagevaluta om tegen de contante wisselkoers van de Europese Centrale Bank op de referentiedatum. Positieve veranderingen krijgen een wegingsfactor van 50 % of van 80 % in het geval van ERMII-valuta met een formeel overeengekomen fluctuatiemarge die smaller is dan de standaardmarge van plus of min 15 %.

Instellingen nemen gewogen winsten op tot de hoogste van deze beide waarden:

a) de absolute waarde van negatieve mutaties in euro of in ERM II-valuta;

b) de uitkomst van de toepassing van een factor van 50 % op de positieve mutaties van ERM II-valuta of van de euro.

HOOFDSTUK VI

VEREENVOUDIGDE GESTANDAARDISEERDE METHODE VOOR DE BEREKENING VAN DE ECONOMISCHE WAARDE VAN EIGEN VERMOGEN EN DE NETTO-RENTE-INKOMSTEN

Artikel 25

Vereenvoudigde gestandaardiseerde methode voor de berekening van de economische waarde van eigen vermogen en mutaties in de economische waarde van eigen vermogen

1. Voor de berekening van de economische waarde van eigen vermogen en mutaties in de economische waarde van eigen vermogen volgens de vereenvoudigde gestandaardiseerde methode passen instellingen de artikelen 5 tot en met 13 toe, met inachtneming van de in de leden 2 tot en met 5 van dit artikel bepaalde afwijkingen.

2. In het basisscenario is het volgende van toepassing:

a) in afwijking van artikel 8, leden 2 tot en met 6, bepalen instellingen het bedrag van de kerncomponent van deposito's zonder einddatum aan de hand van de volgende verhoudingen:

   i) 69,23 % voor de retaildeposito's zonder einddatum op een betaalrekening als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt a), i);

   ii) 53,85 % voor retaildeposito's zonder einddatum op niet-betaalrekeningen als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt a), ii);

   iii) 38,46 % voor de wholesale niet-financiële deposito's zonder einddatum als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt b), ii);

b) in afwijking van artikel 8, lid 9, wijzen instellingen de kerncomponent van deposito's zonder einddatum gelijkelijk in de tijd toe zoals beschreven in punt 5, a), van de bijlage.

3. In scenario's die een daling van de korte rente als bedoeld in artikel 4, punt a), ii), punt b), ii), en punt c), ii), voorschrijven, is het volgende van toepassing:

a) in afwijking van artikel 8, leden 2 tot en met 6, bepalen instellingen het bedrag van de kerncomponent van deposito's zonder einddatum aan de hand van de volgende verhoudingen:

   i) 90 % voor retaildeposito's zonder einddatum op een betaalrekening als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt a), i);

   ii) 70 % voor de retaildeposito's zonder einddatum op niet-betaalrekeningen als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt a), ii);

   iii) 50 % voor de wholesale niet-financiële deposito's zonder einddatum als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt b), ii);

b) in afwijking van artikel 8, lid 9, wijzen instellingen de kerncomponent van deposito's zonder einddatum gelijkelijk in de tijd toe zoals beschreven in punt 5, b), van de bijlage.

4. In scenario's die een stijging van de korte rente als bedoeld in artikel 4, punt a), ii), punt b), ii), en punt c), ii), voorschrijven, is het volgende van toepassing:

a) in afwijking van artikel 8, leden 2 tot en met 6, bepalen instellingen het bedrag van de kerncomponent van deposito's zonder einddatum aan de hand van de volgende verhoudingen:

   i) 48,46 % voor de retaildeposito's zonder einddatum op een betaalrekening als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt a), i);

   ii) 37,69 % voor de retaildeposito's zonder einddatum op niet-betaalrekeningen als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt a), ii);

   iii) 26,92 % voor de wholesale niet-financiële deposito's zonder einddatum als bedoeld in artikel 8, lid 1, punt b), ii);

b) in afwijking van artikel 8, lid 9, wijzen instellingen de kerncomponent van deposito's zonder einddatum gelijkelijk in de tijd toe zoals beschreven in punt 5, c), van de bijlage.

5. Instellingen berekenen de in artikel 13, leden 2 en 3, bedoelde waardemutatie als het verschil tussen de som van de uitkeringen in het basisscenario en de som van de uitkeringen in het toepasselijke scenario, contant gemaakt tegen de toepasselijke risicovrije rente. Instellingen laten effecten van verhoogde volatiliteit buiten beschouwing en vermenigvuldigen de uitkeringen van automatische opties in het toepasselijke scenario met 1,10.

Artikel 26

Vereenvoudigde gestandaardiseerde methode voor de berekening van de netto-rente-inkomsten en mutaties in de netto-rente-inkomsten

1. Voor de berekening van de netto-rente-inkomsten en mutaties in de netto-rente-inkomsten volgens de vereenvoudigde gestandaardiseerde methode passen instellingen de artikelen 14, 15 en 16 toe, met inachtneming van de in de leden 2 tot en met 7 van dit artikel bepaalde afwijkingen.

2. Artikel 25 is ook van toepassing op de in lid 1 bedoelde berekening.

3. Artikel 14, lid 4, is niet van toepassing op de in lid 1 bedoelde berekening. Instellingen berekenen voor elk in artikel 20, lid 3, genoemd producttype:

a) een gemiddelde referentietermijn voor alle activa buiten de handelsportefeuille die gevoelig zijn voor vaste rente;

b) een gemiddelde referentietermijn voor alle passiva buiten de handelsportefeuille die gevoelig zijn voor vaste rente.

4. In afwijking van artikel 19 passen instellingen de berekende gemiddelde referentietermijn toe in plaats van de middelpunten van de referentietermijn voor looptijdsegmenten bepaald in punt 3 van de bijlage.

5. In afwijking van artikel 20, lid 2, delen instellingen, wanneer zij artikel 20, lid 3, derde alinea, toepassen, de in artikel 20, lid 2, bedoelde posities buiten de handelsportefeuille alleen in naar producttypes — en niet naar geografische locatie.

6. In afwijking van artikel 21 berekenen instellingen rentebetalingen of delen van rentebetalingen die plaatsvinden tot en met de datum van de renteherziening, door de volgende elementen te vermenigvuldigen:

a) het bedrag van de hoofdsom van alle uitstaande instrumenten;

b) de schattingen door de instellingen van gemiddelde rente op instrumenten aan de activa- of passivazijde, al naargelang;

c) de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten of, ingeval de rente van een instrument wordt herzien vóór de tijdshorizon van de netto-rente-inkomsten, het middelpunt van de toepasselijke in punt 1 van de bijlage genoemde looptijdsegmenten met renteherziening die op het uitstaande instrument van toepassing zijn.

7. Instellingen berekenen de in artikel 15 bedoelde waardemutatie als het verschil tussen de som van de uitkeringen in het basisscenario en de som van de uitkeringen in de toepasselijke scenario's, contant gemaakt tegen de toepasselijke risicovrije rente. Instellingen laten effecten van verhoogde volatiliteit buiten beschouwing en vermenigvuldigen de uitkeringen van in het toepasselijke scenario met 1,10.

HOOFDSTUK VII

SLOTBEPALING

Artikel 27

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 1 december 2023.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

1. Looptijdsegmenten met renteherziening:

   a) een looptijdsegment “overnight”, met het middelpunt op één dag, of ongeveer 0,0028 jaar;

   b) een looptijdsegment van meer dan één dag tot en met één maand, met het middelpunt op 15 dagen;

   c) een looptijdsegment van meer dan één maand tot en met drie maanden, met het middelpunt op 60 dagen;

   d) een looptijdsegment van meer dan drie maanden tot en met zes maanden, met het middelpunt op 135 dagen;

   e) een looptijdsegment van meer dan zes maanden tot en met negen maanden, met het middelpunt op 225 dagen;

   f) een looptijdsegment van meer dan negen tot en met twaalf maanden, met het middelpunt op 315 dagen;

   g) een looptijdsegment van meer dan één jaar tot en met 1,5 jaar, met het middelpunt op één jaar en 90 dagen;

   h) een looptijdsegment van meer dan 1,5 jaar tot en met 2 jaar, met het middelpunt op één jaar en 270 dagen;

   i) een looptijdsegment van meer dan 2 jaar tot en met 3 jaar, met het middelpunt op 2 jaar en 180 dagen;

   j) een looptijdsegment van meer dan 3 jaar tot en met 4 jaar, met het middelpunt op 3 jaar en 180 dagen;

   k) een looptijdsegment van meer dan 4 jaar tot en met 5 jaar, met het middelpunt op 4 jaar en 180 dagen;

   l) een looptijdsegment van meer dan 5 jaar tot en met 6 jaar, met het middelpunt op 5 jaar en 180 dagen;

   m) een looptijdsegment van meer dan 6 jaar tot en met 7 jaar, met het middelpunt op 6 jaar en 180 dagen;

   n) een looptijdsegment van meer dan 7 jaar tot en met 8 jaar, met het middelpunt op 7 jaar en 180 dagen;

   o) een looptijdsegment van meer dan 8 jaar tot en met 9 jaar, met het middelpunt op 8 jaar en 180 dagen;

   p) een looptijdsegment van meer dan 9 jaar tot en met 10 jaar, met het middelpunt op 9 jaar en 180 dagen;

   q) een looptijdsegment van meer dan 10 jaar tot en met 15 jaar, met het middelpunt op 12 jaar en 180 dagen;

   r) een looptijdsegment van meer dan 15 jaar tot en met 20 jaar, met het middelpunt op 17 jaar en 180 dagen;

   s) een looptijdsegment van meer dan 20 jaar, met het middelpunt van 25 jaar.

2. Lengte van in artikel 9, lid 4, punt b), bedoelde looptijdsegmenten met renteherziening:

   a) 0 jaar;

   b) 1/12 jaar;

   c) 2/12 jaar;

   d) 3/12 jaar;

   e) 3/12 jaar;

   f) 3/12 jaar;

   g) 6/12 jaar;

   h) 6/12 jaar;

i) één jaar;

j) één jaar;

k) één jaar;

l) één jaar;

m) één jaar;

n) één jaar;

o) één jaar;

p) één jaar;

q) 5 jaar;

r) 5 jaar;

s) 10 jaar.

3. Referentietermijn voor looptijdsegmenten:

a) een looptijdsegment van langer dan "overnight" tot en met twaalf maanden, met het middelpunt op twaalf maanden;

b) een looptijdsegment van meer dan één jaar tot en met 1,5 jaar, met het middelpunt op één jaar en 90 dagen;

c) een looptijdsegment van meer dan 1,5 jaar tot en met 2 jaar, met het middelpunt op één jaar en 270 dagen;

d) een looptijdsegment van meer dan 2 jaar tot en met 3 jaar, met het middelpunt op 2 jaar en 180 dagen;

e) een looptijdsegment van meer dan 3 jaar tot en met 4 jaar, met het middelpunt op 3 jaar en 180 dagen;

f) een looptijdsegment van meer dan 4 jaar tot en met 5 jaar, met het middelpunt op 4 jaar en 180 dagen;

g) een looptijdsegment van meer dan 5 jaar tot en met 6 jaar, met het middelpunt op 5 jaar en 180 dagen;

h) een looptijdsegment van meer dan 6 jaar tot en met 7 jaar, met het middelpunt op 6 jaar en 180 dagen;

i) een looptijdsegment van meer dan 7 jaar tot en met 8 jaar, met het middelpunt op 7 jaar en 180 dagen;

j) een looptijdsegment van meer dan 8 jaar tot en met 9 jaar, met het middelpunt op 8 jaar en 180 dagen;

k) een looptijdsegment van meer dan 9 jaar tot en met 10 jaar, met het middelpunt op 9 jaar en 180 dagen;

l) een looptijdsegment van meer dan 10 jaar tot en met 15 jaar, met het middelpunt op 12 jaar en 180 dagen;

m) een looptijdsegment van meer dan 15 jaar tot en met 20 jaar, met het middelpunt op 17 jaar en 180 dagen;

n) een looptijdsegment van meer dan 20 jaar, met het middelpunt op 25 jaar.

4. In artikel 19, lid 1, artikel 20, lid 2, artikel 21, lid 1, artikel 22, lid 2, en artikel 23, lid 1, bedoelde looptijdsegmenten met renteherziening:

a) de segmenten a) tot en met f) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 1 jaar;

b) de segmenten a) tot en met g) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 1,5 jaar;

c) de segmenten a) tot en met h) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 2 jaar;

d) de segmenten a) tot en met i) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 3 jaar;

e) de segmenten a) tot en met j) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 4 jaar;

f) de segmenten a) tot en met k) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 5 jaar;

g) de segmenten a) tot en met l) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 6 jaar;

h) de segmenten a) tot en met m) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 7 jaar;

i) de segmenten a) tot en met n) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 8 jaar;

j) de segmenten a) tot en met o) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 9 jaar;

k) de segmenten a) tot en met p) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 10 jaar;

l) de segmenten a) tot en met q) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 15 jaar;

m) de segmenten a) tot en met r) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 20 jaar;

n) de segmenten a) tot en met s) van punt 1 van deze bijlage in het geval van een tijdshorizon van de netto-renteinkomsten van 25 jaar.

5. In artikel 25, leden 2, 3 en 4, bedoelde scenario's:

a) basisscenario:

i) tot en met 5 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt a), i), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 30,77 %, 1,15 %, 2,31 %, 3,46 %, 3,46 %, 3,46 %, 6,92 %, 6,92 %, 13,85 %, 13,85 % en 13,85 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), en k) van punt 1 van deze bijlage;

ii) tot en met 4,5 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt a), ii), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 46,15 %, 1,00 %, 2,00 %, 2,99 %, 2,99 %, 2,99 %, 5,98 %, 5,98 %, 11,97 %, 11,97 % en 5,98 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), en k) van punt 1 van deze bijlage;

iii) tot en met 4 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt b), ii), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 61,54 %, 0,80 %, 1,60 %, 2,40 %, 2,40 %, 2,40 %, 4,81 %, 4,81 %, 9,62 % en 9,62 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i) en j) van punt 1 van deze bijlage;

b) scenario dat een daling van de korte rente voorschrijft:

i) tot en met 5 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt a), i), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 10,00 %, 1,50 %, 3,00 %, 4,50 %, 4,50 %, 4,50 %, 9,00 %, 9,00 %, 18,00 %, 18,00 % en 18,00 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), en k) van punt 1 van deze bijlage;

ii) tot en met 4,5 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt a), ii), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 30,00 %, 1,30 %, 2,59 %, 3,89 %, 3,89 %, 3,89 %, 7,78 %, 7,78 %, 15,55 %, 15,55 % en 7,78 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i), j), en k) van punt 1 van deze bijlage;

iii) tot en met 4 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt b), ii), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 50,00 %, 1,04 %, 2,08 %, 3,12 %, 3,12 %, 3,12 %, 6,25 %, 6,25 %, 12,51 % en 12,51 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i) en j) van punt 1 van deze bijlage;

c) scenario dat een stijging van de korte rente voorschrijft:

i) tot en met 5 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt a), i), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 51,54 %, 0,81 %, 1,62 %, 2,42 %, 2,42 %, 2,42 %, 4,85 %, 4,85 %, 9,69 %, 9,69 % en 9,69 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i), j) en k) van punt 1 van deze bijlage;

ii) tot en met 4,5 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt a), ii), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 62,31 %, 0,70 %, 1,39 %, 2,09 %, 2,09 %, 2,09 %, 4,19 %, 4,19 %, 8,38 %, 8,38 % en 4,19 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i), j) en k) van punt 1 van deze bijlage;

iii) tot en met 4 jaar voor de in artikel 8, lid 1, punt b), ii), bedoelde categorie deposito's zonder einddatum, die erin resulteren dat 73,08 %, 0,56 %, 1,12 %, 1,68 %, 1,68 %, 1,68 %, 3,37 %, 3,37 %, 6,73 % en 6,73 % van deposito's zonder einddatum van deze categorie worden ingedeeld in, respectievelijk, looptijdsegment a), b), c), d), e), f), g), h), i) en j) van punt 1 van deze bijlage.